

Samenvattend verslag
Marktconsultatie 12 maart 2026
Safehouses Beschermd Wonen
Regio IJssel-Vecht

Referentie: 25.Z.064

Status: definitief

Datum: 19-03-2026

1. Inleiding

Regio IJssel-Vecht, vertegenwoordigd door de centrumgemeente Zwolle, heeft in het kader van de inkoopprocedure 'Safehouses Beschermd Wonen - Regio IJssel-Vecht' een tweede marktconsultatie gehouden. Dit als onderdeel van het proces om tot een kwalitatief goede inkoopprocedure te komen, zowel qua procedure als inhoud. Aanbieders zijn middels een openbare publicatie op TenderNed uitgenodigd om deel te nemen aan de marktconsultaties (TenderNed kenmerk: TN 561472).

In totaal waren acht aanbieders vertegenwoordigd.

Dit document is een samenvattend verslag van de marktconsultatie.

2. Algemeen

De marktconsultatie is plenair gehouden, waarbij alle deelnemers gezamenlijk in één ruimte aanwezig waren. Voor de consultatie is een PowerPointpresentatie opgesteld, die als leidraad is gebruikt voor het gesprek. Deze presentatie is als afzonderlijke bijlage opgenomen. Dit verslag is opgesteld aan de hand van deze presentatie en volgt dezelfde opbouw.

Datum: donderdag 12 maart 2026

Tijd: 14.00 – 15.00 uur

Locatie: Stadhuis gemeente Zwolle

Vertegenwoordigde aanbieders (op alfabetische volgorde):

1. De Toekomst
2. Het Antwoord
3. New Life Living
4. Pret in Herstel
5. Stichting Addisa
6. Stichting Stap 1
7. Ubuntu
8. ZeroSano

Functionarissen aanwezig namens de regio:

1. Regionaal beleidsadviseur Beschermd Wonen Regio IJssel-Vecht
2. Contractmanager Beschermd Wonen Regio IJssel-Vecht
3. Inkoopadviseur van het Shared Service Centrum Ons

3. Verslag

Slide 1: Start

De beleidsadviseur heet iedereen welkom en licht het doel van de bijeenkomst toe.

Voorafgaand aan de marktconsultatie zijn de conceptversies van het Programma van Eisen en de productomschrijving gedeeld. Aanbieders hebben de gelegenheid gehad hierop vooraf te reflecteren door middel van een uitwerking van maximaal één A4.

Tijdens de bijeenkomst wordt teruggekoppeld welke punten naar aanleiding van de ontvangen reflecties worden aangepast en op welke punten een nadere toelichting wordt gegeven. Daarnaast worden enkele punten en vragen plenair besproken om helder te krijgen wat hiermee precies wordt bedoeld, welke aandachtspunten daarbij spelen en hoe deze het beste in de documenten kunnen worden verwerkt.

De input uit deze bijeenkomst wordt verwerkt in de definitieve versies van de documenten. Het Programma van Eisen en de productomschrijving vormen vervolgens de basis voor het kostprijsonderzoek dat in de derde marktconsultatie wordt behandeld.

Slide 2: Agenda

De beleidsadviseur licht de agenda toe en neemt de aanwezigen mee in de opbouw en onderwerpen van de bijeenkomst.

Agenda:

13.45-14.00 uur	Inloop
14.00-14.10 uur	Welkomstwoord en voorstelrondje nieuwe aanbieders
14.10-15.30 uur	Dialogoog (reactie aanbieders op PvE en productomschrijving)
15.30-15.45 uur	Doorkijk naar marktconsultatie 3
15.45-16.00 uur	Ruimte voor vragen

Slide 3: Welkom

De beleidsadviseur licht toe dat deze bijeenkomst de tweede is van in totaal drie marktconsultaties. Omdat er ook aanbieders aanwezig zijn die bij de vorige bijeenkomst niet aanwezig waren, volgt een kort voorstelrondje. Namens de regio zijn aanwezig: beleidsadviseur, contractmanager en inkoopadviseur.

Tijdens de vorige bijeenkomst is toegelicht dat in de proeftuin samen met aanbieders een productomschrijving is opgesteld. Deze productomschrijving is als basis gebruikt voor deze aanbesteding. Daarnaast is gekeken naar voorbeelden van andere regio's (onder andere Ede

en Maastricht) en naar de handreiking van de VNG. Deze bronnen zijn gecombineerd tot de huidige productomschrijving die gedeeld is met de aanbieders.

Voor het Programma van Eisen is gekeken naar het Programma van Eisen dat momenteel wordt toegepast bij de huidige contractering van Beschermd Wonen. Dit is als uitgangspunt genomen en op enkele punten aangevuld.

Slide 4 t/m 7: Dialoog – Productomschrijving

Doelgroepenomschrijving en 12-stappen Minnesota model

1. *Opmerking over doelgroepomschrijving:* met name bedoeld voor bewoners die na eerdere behandelpogingen zijn teruggevallen

Een aanbieder heeft een reactie gegeven op het kopje 'Doelgroep van een safehouse'. In dit onderdeel is een opsomming opgenomen van bewoners waarop een safehouse zich richt. De derde bulletpoint ("*Na eerdere handel (detox-)pogingen terug zijn gevallen in de verslaving*") kan volgens de aanbieder zo worden gelezen dat alleen bewoners die meerdere pogingen hebben gedaan in aanmerking komen voor een safehouse. De aanbieder merkt hierbij op dat gemeenten dit in andere aanbestedingen ook op deze manier hanteren en kaart dit punt aan om duidelijkheid te verkrijgen over hoe de regio het bedoelt.

De beleidsadviseur licht toe dat, in lijn met hetgeen tijdens de eerste marktconsultatie is aangegeven, ook bewoners die één behandelpoging hebben gedaan in aanmerking kunnen komen voor een safehouse. De bulletpoints betreffen een opsomming van mogelijke doelgroepen en betekenen niet dat een bewoner aan alle genoemde punten moet voldoen. Ook een bewoner met één eerdere behandelpoging kan dus worden toegelaten. Dit is de interpretatie van de regio en de wijze waarop dit binnen deze aanbesteding is bedoeld.

2. *12-stappen Minnesota model:* hoe strak gaan we de eis opnemen dat de Opdrachtnemer de begeleiding biedt conform het 12-stappen Minnesota model?

Tijdens de vorige marktconsultatie is besproken dat het 12-stappenmodel als basis dient, maar niet uitsluitend wordt toegepast. In de productomschrijving is nu opgenomen dat het 12-stappenmodel als basis wordt gehanteerd. De vraag die nu voorligt, is hoe strikt deze eis moet worden geformuleerd in het Programma van Eisen?

Een aanbieder geeft aan dat het safehouse-concept is ontstaan vanuit de 12-stappenmethodiek en dat deze methode de rode lijn zou moeten vormen binnen het product. Daarbij wordt opgemerkt dat de methodiek ook een verplicht karakter kent, zoals het deelnemen aan meetings en het werken met een sponsor. Elementen als gemeenschappelijkheid, onderlinge verbinding en het werken met ervaringsdeskundigen spelen hierin een belangrijke rol. Volgens aanbieders dragen deze elementen bij aan een effectieve en overtuigende aanpak van herstel.

Een andere aanbieder sluit zich hierbij aan en geeft aan dat de 12-stappenmethodiek als uitgangspunt zou moeten dienen. Daarbij wordt opgemerkt dat de eerste stap doorgaans in de klinische fase plaatsvindt, waarna binnen het safehouse verder wordt voortgebouwd op deze methodiek. Volgens aanbieders betreft het een werkbare methode die een duidelijke richtlijn biedt.

Verder wordt toegelicht dat er ook andere woonvormen bestaan, zoals 'droge' en 'natte' huizen, waarbij bij terugval kan worden doorgeplaatst. Volgens aanbieders zit de kracht van een safehouse juist in het uitgangspunt van abstinentie, waarbij terugval betekent dat het traject wordt beëindigd. Dit biedt bewoners volgens hen duidelijkheid en houvast.

Daarnaast geven aanbieders aan dat de 12-stappenmethodiek de basis vormt van het safehouse, waarbij aanvullende methodieken kunnen worden ingezet. Er wordt onderscheid gemaakt tussen de 12-stappenmethodiek als specifieke methodiek voor verslavingsherstel en andere instrumenten, zoals de zelfredzaamheidsmatrix, die meer gericht zijn op de bredere begeleiding.

Samenvattend stellen aanbieders dat de 12-stappenmethodiek de essentie en basis vormt van een safehouse. Daarbij wordt aangegeven dat er draagvlak is om deze methodiek als eis op te nemen in het Programma van Eisen.

Verder is besproken op welke wijze aanbieders dit kunnen aantonen. Daarbij wordt onder andere verwezen naar het VKS-keurmerk, waarin is opgenomen dat volgens de 12-stappenmethodiek wordt gewerkt.

De beleidsadviseur benadrukt dat, wanneer aanbieders inschrijven op de aanbesteding, de regio ervan uitgaat dat deze werkwijze ook daadwerkelijk wordt toegepast. Zoals vandaag besproken, wordt dit expliciet opgenomen in de aanbestedingsdocumenten en committeren aanbieders zich hieraan door inschrijving. De basis van de aanbesteding is daarbij vertrouwen. De regio kan het in de uitvoering laten controleren door een toezichthouder en dan moet het ook aangetoond worden.

Afwezigheidstarief

Het afwezigheidstarief wordt toegepast binnen de huidige contractering voor Beschermd Wonen. Voor safehouses gaan we het ook toepassen. Bij het vaststellen van de voorwaarden en werkwijze is dit destijds uitgebreid besproken met aanbieders van Beschermd Wonen, waarbij onder andere weekend- en verlofregelingen aan bod zijn gekomen.

De voorwaarden voor het afwezigheidstarief zijn:

- Een inwoner mag per kalender jaar elf dagen aaneengesloten of gespreid afwezig zijn met een volledige vergoeding.
- Als een inwoner afwezig is vanwege: GGZ-behandeling, somatische behandeling of detentie gaat na de elfde dag het afwezigheidstarief in.

- Hiervoor geldt een andere productcode.
- Geldt niet voor weekend- en vakantieverlof.

Dit betekent dat het afwezigheidstarief vanaf de twaalfde dag kan worden gedeclareerd en uitsluitend in de gevallen zoals hierboven benoemd (behandeling of detentie). Verlof wordt gezien als onderdeel van het herstelproces en maakt daarmee onderdeel uit van de begeleiding; hiervoor wordt geen afwezigheidstarief toegepast. Voor het afwezigheidstarief geldt een aparte productcode. De nadere uitwerking hiervan volgt na gunning, in de implementatiefase.

Tekstuele aanpassingen productomschrijving

1. Doel van de ondersteuning

Pagina 2: Er is een invulling gegeven aan iemands leven – wordt gewijzigd in => Bewoners nemen weer op een gezonde en positieve manier deel aan de maatschappij en vullen hun leven zelf op een zinvolle manier in, met waar nodig hulp van hun informeel netwerk.

2. De begeleiding in een safehouses, kopje opmerkingen.

Pagina 4: Vanwege dubbelingen worden de volgende twee zinnen verwijderd, => *Gemiddeld wordt per week het volgende aantal uur begeleiding geboden. Dit zijn gemiddelden, in de beginfase kan dit meer uren vragen, aan het eind van een traject minder.*

Vragen

Er zijn verder geen opmerkingen over de productomschrijving binnengekomen naar aanleiding van de reflectiemogelijkheid. Tijdens de bijeenkomst is nagegaan of er nog punten zijn die aanbieders wensen te bespreken of aan te kaarten.

Een aanbieder stelt de vraag of, indien er noodzaak is voor permanent toezicht, hiervoor een aparte module (bouwsteen) wordt ingericht. Hierbij wordt verwezen naar de werkwijze in Maassluis, waar dit wel het geval is.

De beleidsadviseur licht toe dat dit onderwerp ook tijdens de vorige marktconsultatie is besproken. Het uitgangspunt binnen deze aanbesteding is 24/7 bereikbaarheid, niet 24/7 toezicht. Er kan sprake zijn van maatwerk: indien blijkt dat een bewoner 24/7 toezicht en begeleiding nodig heeft en de aanbieder kan dit ook leveren, kan hierover het gesprek worden gevoerd. Dit wordt echter als een uitzondering gezien. Daarbij wordt opgemerkt dat het organiseren van 24/7 toezicht voor een individuele bewoner vragen oproept over de haalbaarheid en of een safehouse in dat geval de passende voorziening is. Indien dergelijke situaties zich voordoen, kan ook worden gekeken of Beschermd Wonen passender is.

Verder waren er geen opmerkingen. De aanwezigen waren positief over het concept en er werden complimenten gegeven.

Slide 8 t/m 10: Dialoog – Programma van Eisen

Woonruimte:

- Eis 5.3 Bewoners beschikken over een eigen woonruimte binnen de accommodatie. De accommodatie beschikt daarnaast over gemeenschappelijke ruimte(n).

Vragen:

- Gaan we de 'eigen woonruimte' nader omschrijven?
- Zo ja, wat gaan we hierover opnemen? Heeft iedere inwoner zijn eigen wc en douche bijvoorbeeld?

Tijdens de eerste marktconsultatie is dit onderwerp reeds besproken. Daarbij kwam naar voren dat de invulling in de praktijk verschilt: sommige aanbieders beschikken over eigen sanitaire voorzieningen per bewoner, terwijl dit bij anderen gedeeld wordt. De vraag is hoe dit eenduidig kan worden geformuleerd in de aanbestedingsstukken.

Aanbieders geven aan dat het van belang is dat iedere bewoner beschikt over een eigen, afsluitbare slaapkamer. Het kunnen terugtrekken op een eigen plek is van belang voor het herstel. Het delen van voorzieningen zoals douche en keuken wordt als passend beschouwd binnen het concept van samenleven en begeleiding en draagt bij aan onderlinge verbinding. Gemeenschappelijke ruimtes vervullen hierin een belangrijke rol.

Daarbij wordt door een aanbieder opgemerkt dat het gebruik van de term 'woonruimte' mogelijk niet passend is. Binnen sommige safehouses is de slaapkamer uitsluitend bedoeld als slaapruijnte, waarbij bewoners juist worden gestimuleerd om deel te nemen aan het gezamenlijke programma en niet te isoleren. In dat kader wordt 'eigen slaapkamer' als een meer passende en eenduidige term beschouwd. Aanvullende voorzieningen, zoals eigen sanitair of een keuken, worden niet als noodzakelijk gezien.

Samenvattend wordt aangegeven dat een eigen, afsluitbare slaapkamer als minimumvereiste geldt.

Er is ook gesproken over de wettelijke eisen met betrekking tot huisvesting, zoals het aantal personen dat sanitaire voorzieningen deelt. In het Programma van Eisen is opgenomen dat moet worden voldaan aan de geldende wettelijke eisen, waaronder ook normen voor sanitaire voorzieningen. Ook binnen het VKS-keurmerk zijn hiervoor richtlijnen opgenomen.

Beëindigen van ondersteuning i.r.t. bijstandsuitkering

- Eis 7.14 Opdrachtnemer kan de Ondersteuning aan Bewoner niet meer declareren bij Opdrachtgever en beëindigd indien van toepassing de Ondersteuning:
 - Vanaf het moment dat Bewoner geen ingezetene meer is van de Gemeente waarvan de Toewijzing afkomstig is;

Vragen:

- Wordt de inwoner ingeschreven in de gemeente waar de safehouses gevestigd is gedurende het traject dat inwoner daar verblijft?
- Zo ja, hoe verhoudt zich dat tot bovenstaande eis?
- En hoe verhoudt dit tot de aanvraag van een bijstandsuitkering?
- Wat is de meest wenselijke situatie?

Aanbieders geven aan dat bewoners zich in de praktijk doorgaans (tijdelijk) inschrijven op het adres van de instelling waar zij verblijven. Dit is onder andere relevant voor het aanvragen van een uitkering, aangezien wettelijk is bepaald dat een inwoner zich moet inschrijven in de gemeente waar hij of zij feitelijk verblijft. Met de huidige formulering van de eis zou dit ertoe leiden dat de ondersteuning niet meer kan worden gedeclareerd.

Tegelijkertijd wordt opgemerkt dat volgens de VNG-handreiking de gemeente van herkomst gedurende het eerste jaar verantwoordelijk blijft voor de ondersteuning. Dit kan leiden tot een spanningsveld met de huidige formulering van de eis, waarin wordt gesteld dat niet meer gedeclareerd kan worden zodra een inwoner geen ingezetene meer is van de gemeente van herkomst.

Daarbij wordt door aanbieders benadrukt dat de inschrijving losstaat van de indicatiestelling voor ondersteuning.

Tevens geven aanbieders aan dat in de praktijk uitzonderingssituaties voorkomen. Zo kan een bewoner ervoor kiezen zich niet in te schrijven op het adres van de instelling, bijvoorbeeld wanneer hij of zij een eigen huur- of koopwoning aanhoudt. In dergelijke gevallen ligt de verantwoordelijkheid voor inschrijving bij de bewoner zelf. Aanbieders hebben hierin geen controlerende rol, maar adviseren bewoners wel om hun feitelijke verblijf door te geven aan de gemeente, onder andere om terugvordering van een uitkering te voorkomen.

Gelet op bovenstaande constateren zowel aanbieders als de regio dat de huidige formulering van de eis mogelijk niet aansluit bij de praktijk. De regio gaat de eis heroverwegen en kijkt hoe deze beter kan worden afgestemd op de geldende wet- en regelgeving en de uitvoeringspraktijk.

Slide 11: Doorkijk naar marktconsultatie 3

De volgende marktconsultatie vindt plaats op maandag 13 april 2026 (13.00–15.00 uur). Dit is de derde en laatste marktconsultatie ter voorbereiding op de inkoopprocedure.

Tijdens deze marktconsultatie worden het kostprijsmodel en de werkwijze door bureau HHM toegelicht. Na de marktconsultatie ontvangen de aanbieders de consultatieversie van het kostprijsmodel en hebben zij tot en met maandag 27 april 2026 de tijd om hierop te reageren.

Het advies is om zowel de marktconsultatie als de reflectieperiode alvast **in de agenda te blokkeren**, zodat er voldoende tijd voor beschikbaar is.

Er wordt benadrukt dat reacties op de consultatieversie onderbouwd dienen te zijn, waarbij wordt toegelicht waarom iets anders zou moeten of niet passend is voor de praktijk. Alleen dan kunnen deze reacties goed worden meegenomen.

Tot slot is toegelicht dat bij de inkoopprocedure de standaarddocumenten en bijbehorende geldigheidstermijnen gelden:

- Gedragsverklaring Aanbesteding (GVA): 24 maanden
- Uittreksel Kamer van Koophandel: 6 maanden
- Verklaring Belastingdienst: 6 maanden

Het advies is om deze documenten tijdig aan te vragen in verband met de doorlooptijd. Voor de GVA geldt een doorlooptijd van circa acht weken.

Slide 12: Vragen / Afsluiting

Naar aanleiding van deze bijeenkomst wordt een verslag opgesteld waarin de reacties op hoofdlijnen worden weergegeven. De bevindingen van de bijeenkomst vormen input voor de verdere uitwerking van de inkoopprocedure en de inkoopdocumenten.

De aanwezige aanbieders worden bedankt voor hun deelname en waardevolle bijdrage aan de marktconsultatie.